

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

‘T HOBBYWINKELTJE

toneelspel in drie bedrijven

door

Mark Broeckaert

Tweede, door de auteur herziene versie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.2705

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 'T HOBBYWINKELTJE op te voeren moet de naam van auteur MARK BROECKAERT vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/051
ISBN 978-90-385-07415

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 3 heren)

JEANINE

CAROLIEN, lichtzwakzinnige dochter van Jeanine, bijna 17 jaar

CLAUDINE, de zuster van Jeanine een bedilligerige ouwe vrijster

JOHANNA, een vriendin van Jeanine

MIJNHEER VAN DEN KEIRSEBILLIJK, maatschappelijk werker, werkt alleen volgens het boekje. Praat geaffecteerd.

ROBIN, zoon, een beetje een leegloper, contestant, maar is eigenlijk wel sympathiek, 22 jaar

MIJNHEER COERTJENS, belastinginspecteur

DECOR

Een rommelige, wat sjofele woonkamer met aftandse meubeltjes die helemaal niet bij elkaar horen, type Leger des Heils. In de achterwand een deur die naar het winkeltje leidt. Verder is er een deur naar de keuken die ook dienst doet als badkamer en een deur of een trap die naar de bovenverdieping leidt waar de slaapkamers zijn.

HET VERHAAL

Jeanine is een weduwe van middelbare leeftijd die het moeilijk heeft de eindjes aan mekaar te knopen en haar OCMW-steun tracht aan te vullen met de inkomsten van een hobbywinkeltje. Haar man, loodgieter, is gestorven na een lelijke val op een bouwwerf. Zij hoopt nog wat te trekken van de verzekering, maar die komt maar niet over de brug.

Omdat Carolien voortdurend ‘spijbelt’ in de beschuttende werkplaats en omdat Robin voortdurend in aanraking komt met de politie én omdat het hobbywinkeltje eigenlijk een illegale bezigheid is, dreigt Jeanine ontzet te worden uit de ouderlijke macht. Hoe kan zij dit nieuw onheil ontlopen?

E E R S T E B E D R I J F

(Claudine zit aan de tafel met een kop koffie. Carolien zit in de zetel met een pop in haar armen. De (oude) radio speelt zacht klassieke muziek. Achter de scène (of door het raam van de deur naar de winkel) horen we Jeanine.)

JEANINE : *(off)* Natuurlijk kunt ge dat verven, dat spreekt vanzelf medam, neen we hebben daar speciaal verf voor om dat te verven. En dat bestaat in heel veel verschillende kleuren. In 't rood bijvoorbeeld, in 't rood zou dat heel schoon zijn, denkt u ook niet?

CLAUDINE : *(tot Carolien die niet reageert)* Vindt gij dat schoon?

JEANINE : *(off)* Tot zeven uur medam, maar ge moogt gerust bellen zenne. Neen, neen, dat is echt niet erg, we eten 's avonds toch alleen maar een boterhammeke.

CLAUDINE : *(tot Carolien die niet reageert)* Amai, is dat alles? Eten gijllie tegenwoordig geen warm eten niet meer? In den tijd met uw vader zaliger zou dat niet waar geweest zijn, die moest altijd warm eten hebben. Soep en petatten en vlees en groenten.

CAROLINE : Soep en petatten en vlees en groenten.

CLAUDINE : Ja, dat zeg ik toch...

JEANINE : *(off)* Tot zeven uur ja, maar neen, ge moet daar niets mee inzitten, we zijn toch heel den avond thuis.

CLAUDINE : Mag er geen andere post op? Ik vind dat maar zaagmuziek zenne.

CAROLIEN : Sneeuwt het nog buiten? Ik hou van de sneeuw. Ik hou van de witte stilte. Witte sterretjes die de bomen besprenkelen. *(tot pop)* Hou jij niet van de sneeuw? Heb je 't koud? Kom maar dicht bij me aan, ik heb het warm. Niet huilen lieverd, je mama is toch bij je, tussen de vlokjes sneeuw en de wind?

CLAUDINE : *(voor zichzelf)* Ze krijgt het weer. *(tot Carolien)* Maar kindje, wat zeg je nu allemaal...

CAROLIEN : (*plots hard, tot pop*) Maar kijk dan toch, kijk dan toch zeg ik je. Mama is hier, mama is heel dicht bij je... hou op met huilen, je rilt van de kou... waarom ril je van de kou... (*opnieuw lief*) Kom, mama zal je warmen, mama houdt van je, dat weet je toch... daar twijfel je toch niet aan, dat mama altijd van je zal houden...

CLAUDINE : Uw mama zal er wel direct zijn. Denk ik. Waar blijft ze nu?

CAROLIEN : Neen, ik weet niet waar pappie is. Pappie, pappie is even weg. Pappie houdt ook van de sneeuw. Pappie houdt zoveel van de sneeuw dat hij wel een eskimo zou willen zijn. Maar hoe kan dat nu? Pappie kan niet meer vissen... en Eskimo's moeten toch kunnen vissen? Niet?...

CLAUDINE : Dat is toch niet normaal meer. Als dat mijn kind moest zijn...

JEANINE : (*op*) Amai, ook geen gemakkelijke klant.

CLAUDINE : Ha, zijt ge daar. Eindelijk. Ze heeft het weer.

JEANINE : 't Is toch godgeklaagd!

CLAUDINE : Ze heeft het weer zeg ik.

JEANINE : Een half uur zijt ge daar mee bezig.

CLAUDINE : Ze heeft het weer heb ik gezegd of hoort gij niet goed?

JEANINE : En weet ge wat ze gekocht heeft?

CLAUDINE : Ik zou daar al lang iets aan gedaan hebben, maar gij...

JEANINE : Niks. Niks heeft ze gekocht. Gierige pin. Altijd chique en dure restaurants en exquise gerechten, dat wel maar bij mij eens iets serieus kopen. Hebt gij dat al eens gegeten, exquis?

CLAUDINE : Ja natuurlijk, een paar keer toch al.

JEANINE : En wat is dat eigenlijk, vis of vlees?

CLAUDINE : Hoe, vis of vlees?

JEANINE : Zeg dat is nu toch geen moeilijke vraag hé, exquis, is dat vis of is dat vlees?

CLAUDINE : Geen een van de twee, exquis wil zeggen dat iets... dat iets... heel... allée hoe zal ik het zeggen...

JEANINE : Ha, ge weet het ook niet!

CLAUDINE : Jawel, exquis dat is hoe iets smaakt... speciaal... uitzonderlijk verfijnd zal ik maar zeggen.

JEANINE : Iets speciaal dus, iets anders dan bloemkool met worst en patatten?

CLAUDINE : Helemaal iets anders.

JEANINE : Wel, ze mag het hebben. Geeft mij maar bloemkool met worsten patatten, dat vind ik exquis.

CLAUDINE : Ge doet het er voor hé. Kijkt eens naar ons Carolien.

JEANINE : Wat is er met Carolien?

CLAUDINE : Ze heeft het weer....

JEANINE : Nu weer... en ze heeft vanmorgen al een aanval gehad.

CLAUDINE : Geen aanval.

JEANINE : Oh, dan is 't goed.

CLAUDINE : Maar ziet gij dat dan niet?

JEANINE : Wat moet ik zien?

CLAUDINE : Carolien, ze doet weer onnozel; ze slaat weer wartaal uit.

JEANINE : O dat!

CLAUDINE : Maar Jeanine, hebt gij daar nu echt niets anders op te zeggen?

JEANINE : Wat heeft ze gezegd?

CLAUDINE : Weet ik veel; wartaal zeg ik toch, ik kan daar geen touw aan vast knopen.

JEANINE : Dan is 't niks. Een goei taske koffie, daar heb ik nu goesting in. *(neemt koffie)*

CLAUDINE : Hoe is dat nu mogelijk!

JEANINE : Wat?

CLAUDINE : Dat gij aan koffie denkt, terwijl uw dochter...

JEANINE : Maar die koffie is koud.

CLAUDINE : Wartaal; en volgens mij heeft ze dat van geen vreemde.

JEANINE : Is die van u nog warm?

CLAUDINE : Jeanine, ik weet dat ge 't niet gemakkelijk hebt...

JEANINE : Is 'm nog warm?

CLAUDINE : Maar luistert nu eens...

JEANINE : Ik zal 'm eens gauw opwarmen... *(gaat naar de keuken, loopt tijdens volgende dialoog in en uit)*

CLAUDINE : Voor mij niet zenne.

JEANINE : Hoe, voor u niet, hebt gij niet liever een tas warme koffie?

CLAUDINE : Ja, maar geen opgewarmde.

JEANINE : Zeg hé, 't geld groeit niet op mijne rug zenne.

CLAUDINE : Ze krijgt dat precies meer en meer...

JEANINE : Wat? Opgewarmde koffie?

CLAUDINE : Maar neen, Carolien, vroeger was dat maar zo eens sporadisch...

JEANINE : Wablief?

CLAUDINE : Sporadisch, zo af en toe...

JEANINE : Ja ja, ik versta wel Vlaams zenne.

CLAUDINE : Hoe komt het eigenlijk dat die thuis is? Moet die niet naar de beschutte werkplaats?

JEANINE : Normaal wel ja.

CLAUDINE : Wel dan...

JEANINE : .... maar als ze geen goesting heeft dan blijft ze thuis; ze is gere thuis.

CLAUDINE : En, kan dat dan zo maar?

JEANINE : Wat?

CLAUDINE : Maar... ze hebben daar toch werk te doen, moet ze daar dan niet zijn?

JEANINE : Werk? Koekskes inpakken, noemt gij dat werk?

CLAUDINE : Maar ze is toch bezig dan...

JEANINE : Als ze niet wilt moet ze van mij niet; gij hebt vroeger toch ook al eens gebrost in 't school hé!

CLAUDINE : Ik? Nooit!

JEANINE : Nee, en dan die keer dat ge met uw vriendin, hoe heette ze ook weer...

CLAUDINE : Germaine?

JEANINE : Ja, Germaine ja, weet ge dat niet meer dat ge samen met haar naar de GB zijt geweest in plaats van naar de les Wiskunde?

CLAUDINE : Waar dat gij nog over klapt.

JEANINE : En toch heb ik gelijk.

CLAUDINE : En toch vind ik dat ge dat niet zo maar moogt laten gaan. Dat is toch niet normaal zoals ze doet. Als ik haar moeder was...

JEANINE : Maar ge zijt haar moeder niet.

CLAUDINE : Ik bedoel daar niets verkeerd mee, maar geeft toe, 't is nu toch wel echt erg hé.

JEANINE : Zeg hou daar nu eens over op, 't is nu zo.

CLAUDINE : Ik wil alleen maar helpen.

JEANINE : De beste hulp is dat ge erover zwijgt. Behalve 't feit dat ze er af en toe eens neffen klopt is er met Carolien niks mis. Echt geen warm jatteke?

CLAUDINE : Hoe dat gij dat kunt hé...

JEANINE : O dat is simpel zenne, effekens de pot op een laag vuurke zetten en ge kunt er best bij blijven want ineens kookt dat dan en dan is 'm niet meer te drinken; d'r is niks aan, als 'm maar warm is...

CLAUDINE : Ik bedoel met Carolien.

JEANINE : Zeg wat hebt gij nu vandaag, Carolien hier en Carolien daar. Laat dat kind gerust.

CLAUDINE : Maar ik laat dat kind gerust, ik wil alleen maar zeggen...

JEANINE : Ik weet wat ge wilt zeggen en ik heb liever dat ge zwijgt. Klapt over iets anders hé... Hoe is 't met den Albert?

CLAUDINE : Den Albert?

JEANINE : Den Albert ja, hoe is 't er mee?

CLAUDINE : Over wie hebt gij het nu?

JEANINE : Den Albert, die klerk van de notaris... weet ge wel... waar dat ge 't laatst iets mee had...

CLAUDINE : Ho, dien Albert...

JEANINE : Die Albert ja, gij dacht toch niet dat ik de koning bedoelde, wel hoe is 't er nu mee?

CLAUDINE : Goed zeker...

JEANINE : (*imiteert*) Goed zeker, weet gij dat dan niet? Ik wist van de Clement altijd hoe het er mee was.

CLAUDINE : De Clement is den Albert niet hé...

JEANINE : Neen, gelukkig niet, den Albert is nu al een levend lijk, wat moet dat dan niet zijn als 'm dood is...

CLAUDINE : Ik heb liever dat ge er over zwijgt...

JEANINE : Ge zegt dat nu zo raar... Ha neen, zegt dat het niet waar is hé... Neen, zegt maar niks, 't is waar.

CLAUDINE : 't Was toch maar een klerk hé.

JEANINE : Ge hadt liever de notaris zelf gehad zeker. En wie is 't nu?

CLAUDINE : Hoe, wie is 't nu?

JEANINE : Gij verslijt mannen gelijk als ik mijn schotelvod.

CLAUDINE : (*klein*) Dat zal dan nog wel meevallen zeker.

JEANINE : Ik gebruik klein schotelvoddekes. Ik knip er één in vier en dan gebruik ik zo één vierdeke en daar kom ik dan ongeveer veertien dagen mee toe. Dat komt dan ongeveer overeen uit hé, ik veertien dagen met een schotelvoddeke en gij... Echt geen taske koffie?

CLAUDINE : (*licht gepikeerd*) Neen, merci.

JEANINE : Een koekske?

CLAUDINE : Dat wil ik wel, als ge er hebt.

JEANINE : Als ik er geen heb zou ik het niet vragen hé, zo ben ik niet. (*naar de keuken*) En hoe is dat dan zo gekomen?

CLAUDINE : Wat?

JEANINE : (*off*) Van den Albert. Heeft hij het uitgemaakt of gij?

CLAUDINE : Ik.

JEANINE : (*off*) Gij? Allée... dat zou ook de eerste keer zijn. Waarom?

CLAUDINE : Hij snurkte.

JEANINE : (*off*) Ha, ge ging er al mee slapen...

CLAUDINE : Ik zijn geen klein kind hé...

JEANINE : (*off*) Zo lang kenden gijllie mekaar toch nog niet hé...

CLAUDINE : Een week, een goeie week...

JEANINE : (*off*) Allée, dat begint al hé, een week. En hebt ge al een andere?

CLAUDINE : Jeanine!

JEANINE : (*off*) Zijt nu niet zo gepikeerd; ik bedoelde er niets mee. Ik zijn alleen maar geïnteresseerd. 't Is toch niet waar hé?

CLAUDINE : Wat?

JEANINE : (*op*) De koekskes zijn op. (*tegen Carolien*) Hebt gij weer aan de koekskes gezeten, daar zijt ge niet te stom voor hé...

CLAUDINE : Jeanine, let op uw woorden, dat kind...

JEANINE : Dat kind is een beetje onnozel ja, maar ik niet zenne en als er hier iemand aan de koekskes zit is zij het wel en 't wordt tijd dat ze dat afleert...

CAROLIEN : *(tot pop)* Heb jij weer aan de koekjes gezeten? Ziet ge nu... oma is boos... oma is altijd boos... je bent weer stout geweest... je hebt weer al de koekjes opgegeten... je weet dat dat niet mag... oma lust ook graag koekjes... zullen we voor oma koekjes kopen... pappie zal zo wel thuis komen, niet huilen, mama is niet boos meer... mama houdt van pappie, pappie is lief voor mama... zie je wel...

CLAUDINE : Ge moet daar iets aan doen Jeanine, dat wordt met de dag erger.

JEANINE : Wat wilt ge dat ik eraan doe? En ge moet niet van onderwerp veranderen hé. Hebt ge al een andere?

CLAUDINE : Gij zijt altijd zo direct hé... zo op de man af.

JEANINE : Gij niet zeker... wel, komt er nog wat van?

CLAUDINE : Hoe, wat?

JEANINE : Wie is de nieuwe uitverkoren prins? En komt me nu niet vertellen dat ge er gene hebt hé. Den dag dat gij gene man in uw buurt hebt zijt ge ofwel ziek ofwel dood. Of lesbisch, dat zou ook kunnen natuurlijk.

CLAUDINE : Zeg Jeanine...

JEANINE : Hoe, zijt gij lesbisch geworden, op uw leeftijd?

CLAUDINE : Jeanine, doe nu niet zo onnozel.

JEANINE : Sorry, maar nu kan ik effekens niet volgen zenne, is 't ja of is 't neen?

CLAUDINE : Ja.

JEANINE : Hoe, ja?

CLAUDINE : Neen!

JEANINE : Ik wist het hé, met u vergeleken is Elizabeth Taylor een stagiairke. En wie is 't deze keer?

CLAUDINE : Och, ge kent hem niet.

JEANINE : Dat weet gij niet hé, ik ken ook veel mannen zenne...

JEANINE : Kom vertel, hoe heet hij? Laat mij eens raden? Gerard?

CLAUDINE : Neen.

JEANINE : Maurice?

CLAUDINE : Toch geen Maurice hé!

JEANINE : Da's waar, ge zijt allergisch voor Maurice, sinds die u in de steek liet...

CLAUDINE : Zwijgt erover.

JEANINE : Zegt dan hoe hij heet. Staf? Dat hebben we nog niet gehad.

CLAUDINE : Hou er mee op, ge vindt het toch nooit.

JEANINE : Amai, is 't zo een speciale?

CLAUDINE : Héél speciaal.

JEANINE : Ge maakt me curieus. Allée vooruit, zeg het nu.

CLAUDINE : *(na korte stilte)* Ambrosius.

JEANINE : Pardon?

CLAUDINE : Ambrosius. Hij heet Ambrosius. Wat is daar nu aan?

JEANINE : *(begint onbedaarlijk te lachen)* Die is dan wel heel oud zeker?

CLAUDINE : Ambrosius is een naam als een ander.

JEANINE : Ambrosius, da's een naam van in de middeleeuwen...!

CLAUDINE : En dan? Als ge mekaar maar gere ziet.

JEANINE : Da's waar. En... zit 'm er warmkes bij of is 't een verarmde dolende ridder die have en goed is kwijt gespeeld tijdens de kruistochten?

CLAUDINE : Gij denk ook alleen maar aan geld hé!

JEANINE : Als ge moet leven van 't OCMW kunt ge niet anders hé.

CLAUDINE : Ge hebt toch uw winkel nog.

JEANINE : Een winkel alleen is niet genoeg hé, ge moet nog klanten hebben ook, en dan liefst klanten die ook nog iets kopen.

CLAUDINE : Hij is gemeentesecretaris geweest.

JEANINE : Niet zo rijk dus.

CLAUDINE : Niet echt nee. Maar wel lief, charmant, en gevoelig.

JEANINE : Gelijk als de Frans zeker, voor zo lang het duurde. Maar allée, als ge mekaar maar gere ziet.

CLAUDINE : Natuurlijk.

JEANINE : Hij kan misschien nog van pas komen.

CLAUDINE : Hoe dat?

JEANINE : Er is hier een paar dagen geleden een maatschappelijk werker geweest of zoiets, een zekere mijnheer Van den Keirsebillijck, met lange ij en ck. In drie woorden nog wel en een klein d. Hij kwam van 't OCMW en eens poolshoogte nemen.

CLAUDINE : 't Zal tijd worden.

JEANINE : Awel merci. Van uw zuster moet ge 't hebben.

CLAUDINE : Maakt u niet druk, ik bedoelde dat het tijd wordt dat ze u een serieuze vergoeding geven, want met die aalmoes die ge nu krijgt...

JEANINE : Gij gelooft ook nog in de Kerstman hé, *(tot Carolien die is recht gestaan)*
Wat gaat gij doen?

CAROLIEN : Er is iemand in de winkel.

JEANINE : Er is niemand in de winkel.

CAROLIEN : Jawel, ik heb de bel gehoord.

JEANINE : Ik niet.

CLAUDINE : Ik ook niet hoor kindje.

CAROLIEN : Maar ik heb echt de bel gehoord. Ik zal eens gaan zien.

JEANINE : Gij blijft uit mijn winkel uit hé, dat weet ge.

CLAUDINE : Maar Jeanine, zijt nu niet zo brutaal tegen dat kind.

JEANINE : Ze moet uit mijn winkel blijven en dat weet ze. Ze kan nergens afblijven.

De laatste keer was ze kleurpotloden gaan zoeken, alle doosjes had ze leeggekieperd, en maar slijpen en de verfpotjes leeggekapt en drie tekenblokken naar de knoppen. Ze blijft uit mijn winkel.

CAROLIEN : Het kindje liep in de witte stilte van de witte ijsvlakte huilend

Witte tranen roepend zoekend liep het verloren

Tussen de vlokken die vielen

Op het witte tapijt dat rood kleurde

Toen het kindje viel en ijlend zocht naar zijn pappie

En het riep maar zijn klanken gingen verloren in de iele lucht

En uiteindelijk na lange tijd het kindje stikte.

CLAUDINE : Zie nu wat ge gedaan hebt.

JEANINE : Ik zeg dat ze uit mijn winkel moet blijven. Speelt met uw pop.

CAROLIEN : Pop is stout. Pop heeft koekjes opgegeten. Pop wil niet meespelen. Mama boos? Pop huult. Pop heeft spijt. Pop zal braaf zijn. Beloofd.

JEANINE : 't Is al goed.

CLAUDINE : En wat kwam die mijnheer... die mijnheer Van den Keersbil hier dan doen?

JEANINE : Van den Keirsebillijck, met lange ij en ck. In drie woorden en een klein d, maar dat hoort ge niet hoor. Hij kwam eens poolshoogte nemen, hoe dat zat met ons Carolien en de Robin en de winkel.

CLAUDINE : De winkel? Wat is er met de winkel?

JEANINE : D'r is niks met de winkel. Alleen met de vergoeding van 't OCMW. Als ge een vergoeding hebt van 't OCMW moogt ge niks bijverdienen zei die.

CLAUDINE : En wat hebt ge gezegd?

JEANINE : Ik heb gezegd: 'Mijnheer, als ge bij 't OCMW werkt zult ge wel kunnen lezen zeker?' 'Ja', zei 't 'm. 'Wilt u dan eens lezen wat er hier op mijn vitrinneke staat. Het hobbywinkeltje. Hebt g'm? Die winkel is mijn hobby, moogt ge al geen hobby hebben als ge van 't OCMW trekt?'

CLAUDINE : Ik heb het u toch gezegd indertijd. Ik heb het u toch gezegd.

JEANINE : Ja ik weet 't dat ge dat gezegd hebt. 'Jeanine, past op met die winkel of ge verliest uwe OCMW' hebt ge gezegd. Ik weet het wel. Maar waarom mogen anderen van hun job dan wel hun hobby maken, of omgekeerd?

CLAUDINE : En ik ga nog gelijk krijgen. Ge hadt moeten luisteren.

JEANINE : Zo ver is 't nog niet hé. En als 't zover komt kan uw gemeentesecretaris misschien...

CLAUDINE : Hij is nu geen gemeentesecretaris meer hij, hij is gepensioneerd.

JEANINE : Dus toch al oud...

(de winkelbel gaat)

Nu hoor ik de bel. 't Zal weer wat zijn.

CLAUDINE : Ik had u verwittigd. Ik kan nu aan Ambrosius niet vragen... Zo lang ken ik hem nog niet hé.

JEANINE : Neen, om met iemand te gaan slapen moet ge die nog niet zo lang kennen hé maar om iemand te helpen moet ge 'm langer kennen, da's zeker... *(af naar winkel)*.

CLAUDINE : Amai, die is weer goed gezind vandaag.

(Robin op uit de slaapkamer, komt duidelijk net uit bed)

ROBIN : Ha, Claudinneke!

CLAUDINE : Ik ben nog altijd Tante Claudine, a.u.b.

ROBIN : 't Blijft toch in de familie... *(tot Carolien)* Morgen Caro.

CLAUDINE : Morgen? 't Is al twaalf uur geweest zenne!

ROBIN : Amai, zo vroeg nog!

CLAUDINE : Ge gaat toch niet zeggen dat ge nu pas uit bed komt!

ROBIN : Waarom zou ik dat niet zeggen? Als 't zo is. Ge weet dat ge niet moogt liegen
hé Claudinneke.

CLAUDINE : Tante Claudine.

ROBIN : Excuseert, ik vergeet dat altijd. Da's zeker omdat gij zo sympathiek zijt hé.

CLAUDINE : En uw moeder vindt dat goed?

ROBIN : Wat?

CLAUDINE : Dat gij zo lang in uw bed ligt, tjens.

ROBIN : Ons moeder? Ons moeder zegt daar al lang niets meer over.

CLAUDINE : Maar dat kan toch niet!

ROBIN : Ons moeder, altijd druk in de weer hé, nooit geen tijd en als ik dan opsta, dan weet ik niet of dat 't nog morgen is, of al middag of bijna avond. Die is altijd met haar winkel bezig en met de papieren van de verzekering en zo. We zijn precies arm sukkelaars. En da's soms verschieten zenne, als ge denkt dat 't al twee uur is en 't is nog maar tien uur. *(speeld triest)* Ik zijn een verwaarloosd kind.

CLAUDINE : Ik zal 't er met haar eens over hebben.

ROBIN : Echt waar tanteke, dat zou ik nu echt tof vinden en wilt ge dan gelijk vragen of ze er wilt voor zorgen dat er dan warme koffie is, den deze is weeral koud. Niet te drinken.

CLAUDINE : Ze heeft 'm juist opgewarmd.

ROBIN : Dan zal 't dat zijn. *(neemt krant)*

(korte stilte)

CLAUDINE : Moet gij u niet gaan wassen en aankleden?

ROBIN : Seffens, ik moet de gazet van vorige week nog lezen.

CLAUDINE : Hebt ge 't zo druk?

ROBIN : Ja.

CLAUDINE : Ha, ge hebt eindelijk werk gevonden.

ROBIN : Pardon?

CLAUDINE : Dat ge werk gevonden hebt.

ROBIN : Werk? Ik? Daar heb ik geen tijd voor zenne.

CLAUDINE : Hoe? Geen werk dan? Wat doet gij dan een hele dag?

ROBIN : Uitslapen.

CLAUDINE : (*gepikeerd*) Dat merk ik ja.

ROBIN : En dan? Ik slaap toch niet bij U?

CLAUDINE : Robin!

ROBIN : Ja?

CLAUDINE : En doet gij verder niets van de hele dag?

ROBIN : Jawel, natuurlijk wel. Soms. Gelijk als vandaag bijvoorbeeld.

CLAUDINE : Ha... en wat gaat ge dan doen?

ROBIN : Ik ga naar de politie.

CLAUDINE : Wablief?

ROBIN : De politie, ik moet naar de politie.

CLAUDINE : Ha dat is goed , de politie, da's een vaste job, allée, eindelijk nog eens goed nieuws.

ROBIN : Ho... gij vindt dat goed nieuws?

CLAUDINE : Niet dan?

ROBIN : Ik moet naar de politie voor een proces verbaal.

CLAUDINE : Ja, dat hoort erbij hé, papierwerk.

ROBIN : Zeg hé, ge zijt al bijna zo erg als ons Carolien.

ROBIN : Ik ga niet bij de politie werken zenne, zijt gij zot, wat zouden mijn vrienden ervan zeggen?

CLAUDINE : Oh maar ik dacht... ge zei toch...

ROBIN : Ik moet naar de politie voor een proces verbaal over een vechtpartij overeengeregisteren. Ik had eigenlijk gisteren moeten gaan, maar toen had ik geen goesting, 'k zat nog vol drugs en alcohol en dat hebben ze daar niet zo graag.

CLAUDINE : Maar Robin, wat zegt gij nu allemaal?

ROBIN : Ik moet naar de politie voor een proces verbaal over een vechtpartij...

JEANINE : *(op)* Weer niks.

CLAUDINE : *(samenzweerderig)* Jeanine, wij moeten echt eens heel serieus klappen hé. De Robin...

JEANINE : Wat is er met de Robin?

CLAUDINE : Hij zei daarjuist... hij zei daarjuist... weet gij dat dan niet?

JEANINE : Ik was in de winkel, aan 't werken.

CLAUDINE : Jeanine, ik meen het, hé. De Robin...

JEANINE : *(tot Robin)* Wat hebt ge uw tante nu weer wijsgemaakt?

ROBIN : Ik? Niks.

CLAUDINE : *(tot Jeanine)* Weet gij dat hij naar de politie moet?

JEANINE : Hoe, zijt gij er dan nog altijd niet geweest?

ROBIN : Ik wou gisteren gaan...

CLAUDINE : ... maar dan had hij teveel gedronken... en drugs gepakt...

JEANINE : Zijt ge weer bezig ja.

CLAUDINE : Is dat alles wat ge daar op te zeggen hebt.

JEANINE : U kunt ge ook alles wijsmaken hé.

CLAUDINE : Hoe, is dat dan niet waar?

JEANINE : Gij had toch mensenkennis.

ROBIN : Sorry tanteke, maar een mens mag al eens lachen hé.

CLAUDINE : Ha, gij vindt dat om te lachen.

ROBIN : Ja, gij precies niet.

CLAUDINE : *(ironisch)* Ik kan me niet houden...

ROBIN : Ja, ik zie het.

JEANINE : Robin, hou ermee op jongen, ge ziet toch dat ze er niet tegen kan.

ROBIN : Maar dat van de politie is toch echt waar hé.

CLAUDINE : Ge zijt er precies nog fier op ook.

ROBIN : 't Was ook heel serieus hé tanteke Claudine.

CLAUDINE : Ik kan niet meer volgen zenne.

JEANINE : Dat hoeft ook niet hé. Zeg en mag er nu eens geen ander muziekske op, 't is hier precies een begrafenis en eerlijk gezegd, daar heb ik voor 't moment mijn buik van vol. *(zoekt een andere zender op de radio)*

ROBIN : Tanteke, 't is echt waar dat ik naar de politie moet en 't is echt waar dat ik af en toe een jointje smoor maar 't is niet echt waar dat ik teveel alcohol drink.
Nu content?

CLAUDINE : En voor wat moet gij dan naar de politie?

ROBIN : Dat heeft toch geen bealng, gij moet toch niet naar de politie hé!

CLAUDINE : Ik ben nog nooit met de politie in aanraking gekomen.

JEANINE : En de Raymond dan, die was toch bij de politie.

CLAUDINE : Bij de gerechtelijke, en dat was privé.

ROBIN : Dat van mij is eigenlijk ook privé zenne.

JEANINE : Jongen, als ge in 't café een striptease doet op de tafel en er dan doorzakt en daarbij een dozijn glazen tegen de grond kiepert en in uw val naar beneden den telefoon van de muur sleurt is dat niet bepaald privé hé.

CLAUDINE : Wablieft, een striptease, in een openbaar café? Hebt gij in 't openbaar uw... uw dinges laten... maar allée Jeanine, en gij vindt dat goed?

JEANINE : Heb ik dat gezegd, dat ik dat goed vind?

CLAUDINE : Maar gij zegt niks, en zwijgen is instemmen.

ROBIN : 't Was niet echt een striptease hé ma.

JEANINE : 't Scheelde toch niet veel heeft de politie mij verteld, zo een beetje gelijk als ge er nu bijzit zeker.

ROBIN : Wel dan, dat is toch geen striptease. Een striptease is als ge helemaal niet...

JEANINE : ... als ge helemaal niet meer weet waar dat ge mee bezig zijt.

CLAUDINE : Robin, jongen toch, ik dacht altijd dat er meer in u zat zenne...

JEANINE : En hier zit precies ook niet veel meer in, er komt in ieder geval niet veel uit.
(doelend op de radio)

ROBIN : Kom, laat mij eens proberen. (bij de radio)

JEANINE : En dan naar den bureau hé, straks krijgt ge er nog een boete bovenop. En hebt gij eigenlijk al gegeten?

ROBIN : Neen.

JEANINE : Spek met eieren?

ROBIN : Ja, dat is goed.

JEANINE : (tot Claudine) Eet gij mee?

CLAUDINE : Neen, dank je.